

INTERVIEW

‘We herdenken het klassieke beeld van Parijs’

De Brusselse landschapsarchitect **BAS SMETS** geeft mee vorm aan de hertekening van de Seineboorden. Parijs gaat op de linkeroever over 2,5 kilometer een groene verblijfplek maken.

VAN ONZE REDACTEUR

GEERT SELS

BRUSSEL | Bureau Bas Smets heeft momenteel projecten lopen in een tiental landen. Daaronder een park rond dertig woonblokken in Zuid-Korea, privétuinen in de Caraïben, Los Angeles en Londen en een groenzone rond het Nationaal Museum in Estland. In het Zuid-Franse Arles werkt het bureau mee aan het Parc des Ateliers van Frank Gehry.

U keert steeds met plezier terug naar Brussel?
‘Ons bureau is een fijne plek om te vertoeven. We zitten op het eind van de Dansaertstraat en hebben een mooi zicht over Molenbeek. Er is lichtinval langs drie kanten. Eigenlijk hebben we een panoramisch overzicht op de buurt. Het is een veilige cocon waar we onze plannen uitbroeden die we vervolgens uitdragen in alle richtingen.’

Ik dacht aan andere redenen...

‘Juist, ik begrijp het. (*grinnikt*) We hebben ons bureau boven De Walvis. Het café beschouwen we zo’n beetje als onze vergaderzaal.’

U bent landschapsarchitect. Moet u voortdurend uw ruimte opeisen binnen een ontwerpteam?
‘Hoe langer hoe minder. In België moet ik nog regelmatig uitleggen dat ik geen tuinarchitect ben. Het is niet mijn ambitie om wat garnituur te leveren bij het ontwerp van een architect. Dus kies ik alleen projecten waarvan ik weet dat het landschap centraal staat. Ik associeer me met architecten van wie ik weet dat ik voldoende inbreng heb.’

Wat hebt u in Parijs van Michel Devigne geleerd?

‘Na mijn studies wou ik in Parijs een stage doen bij de top van het *landscape urbanism*. Het was de bedoeling zes maanden met Devigne mee te draaien, maar ik ben er zeven jaar gebleven. Bij hem heb ik geleerd dat heel de tak van de landschapsarchitectuur een vernieuwende blik op stedenbouwkunde kan bieden. De missie is om een publieke ruimte aantrekkelijk te maken voor de inwoners.’

Vandaar de link met de opdracht voor de Seinekaaien?

‘Indirect wel. Na zeven jaar Parijs ben ik natuurlijk zeer vertrouwd met Parijs. Ik denk dat ik de stad beter ken dan Brussel. Wat nog meespeelde is dat ik in 2008 laureaat werd van de prijs ‘Les nouveaux albums des jeunes architectes et des

Bas Smets: ‘Ik ken Parijs beter dan Brussel.’ © BDW

paysagistes’. Franklin Azzi won bij de architecten, ik bij de landschapsarchitecten. We werkten in Nantes samen aan een nieuw Musée des Beaux Arts. En nu in Parijs.’

Hoe ziet de linkeroever van de Seine er nu uit?
‘Het gaat om een strook van 2,5 kilometer die nu een lageregelegen verbindingsweg is, een soort shortcut. Ze loopt van het Musée d’Orsay tot aan de Esplanade des Invalides. Het is de bedoeling van die rijweg een fijne verblijfsplek te maken. De ingreep moet wel omkeerbaar zijn. Gezien de regelmatige overstromingen van de Seine moet de zone binnen de 96 uur ontruimd kunnen worden. Daarvoor werken we met een mikado-systeem. Stukken hout kunnen we monteren tot vloeren, banken, tafels en straatmeubilair.’

‘Langs de Seine komen een bloemenwei, een beweegbaar bos, een groentetuin, een looppiste en een ijsbaan’

Waaruit bestaat uw ingreep?

‘We gaan het klassieke beeld van Parijs herdenken. Op de benedenkade maken we een strook met vier soorten populieren, die op verschillende momenten bloeien. Zo ontstaat er een veranderlijk decor. In een experimentele zone leggen we teelaarde, zodat het één lange bloemenwei lijkt.’

‘Er komt ook een beweegbaar bos. De bomen staan in bakken op wieltjes. Het publiek kan zelf de opstelling veranderen. Voorts maken we een mobiele groentetuin, met eetbare gewassen als maïs of koolzaad. Franklin Azzi tekent een looppiste en een ijsbaan. Didier Fusillier, die artistiek leider was van Lille 2004, gaat er activiteiten programmeren.’